Συλλογή της Νομολογίας

Διάταξη του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 8ης Μαρτίου 2012 — Febetra

(Υπόθεση C-333/11)

«Άρθρο 104, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας — Σύμβαση TIR — Κοινοτικός τελωνειακός κώδικας — Ειδικοί φόροι καταναλώσεως — Μεταφορά πραγματοποιηθείσα υπό την κάλυψη δελτίου TIR — Παράτυπη εκφόρτωση — Προσδιορισμός του τόπου διαπράξεως της παραβάσεως — Είσπραξη εισαγωγικών δασμών και ειδικών φόρων καταναλώσεως — Αρμοδιότητα»

1. *Ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων — Εξωτερική κοινοτική διαμετακόμιση — Μεταφορές που πραγματοποιήθηκαν υπό την κάλυψη δελτίου TIR — Παραβάσεις ή παρατυπίες — Προσδιορισμός του τόπου της παραβάσεως ή της παρατυπίας — Τεκμήριο υπέρ του τόπου διαπιστώσεως — Ανατροπή βάσει αποδείξεων που προσκομίζονται από εγγυοδοτικό οργανισμό (Κανονισμός 2454/93 της Επιτροπής, άρθρο 454 § 3) (βλ. σκέψη 38, διατακτ. 1)*

2. *Τελωνειακή ένωση — Τελωνειακή οφειλή — Φόρος προστιθέμενης αξίας — Ειδικοί φόροι καταναλώσεως — Οδηγία 92/12 — Αρμόδιο κράτος μέλος για την είσπραξη (Οδηγία 92/12 του Συμβουλίου, άρθρα 6 § 1 και 7 § 1) (βλ. σκέψη 43, διατακτ. 2)*

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως — Hof van Cassatie van België — Ερμηνεία του άρθρου 454, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΟΚ) 2454/93 της Επιτροπής, της 2ας Ιουλίου 1993, για τον καθορισμό ορισμένων διατάξεων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ L 253, σ. 1), των άρθρων 6, παράγραφος 1, και 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 92/12/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Φεβρουαρίου 1992, σχετικά με το γενικό καθεστώς, την κατοχή, την κυκλοφορία και τους ελέγχους των προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους καταναλώσεως (ΕΕ L 76, σ. 1), και του άρθρου 37 της Τελωνειακής Συμβάσεως περί της διεθνούς μεταφοράς εμπορευμάτων υπό την κάλυψη των δελτίων TIR (Συμβάσεως TIR) — Παραβάσεις ή παρατυπίες — Τόπος της παραβάσεως ή της παρατυπίας — Τόπος που θεωρείται ότι είναι ο τόπος διαπιστώσεως της παραβάσεως ή παρατυπίας, σε περίπτωση αδυναμίας προσδιορισμού του τόπου διαπράξεώς της

Διατακτικό

1) Το άρθρο 454, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΟΚ) 2454/93 της Επιτροπής, της 2ας Ιουλίου 1993, για τον καθορισμό ορισμένων διατάξεων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου για τη θέσπιση του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 1662/1999 της Επιτροπής, της 28ης Ιουλίου 1999, έχει την έννοια ότι ένας εγγυοδοτικός οργανισμός μπορεί να αποδείξει τον τόπο διαπράξεως μιας παραβάσεως ή παρατυπίας με βάση τον τόπο αποδοχής του δελτίου TIR και σφραγίσεως των εμπορευμάτων. Αν ο οργανισμός αυτός επιτύχει να ανατρέψει το τεκμήριο αρμοδιότητας των τελωνειακών αρχών του κράτους μέλους στο έδαφος του οποίου διαπιστώθηκε παράβαση ή παρατυπία, κατά τη διάρκεια μεταφοράς πραγματοποιούμενης υπό την κάλυψη δελτίου TIR, προς όφελος των αρχών του κράτους μέλους στο έδαφος του οποίου διαπράχθηκε πράγματι αυτή η παράβαση ή αυτή η παρατυπία, πράγμα το οποίο εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει, οι τελωνειακές αρχές του δεύτερου αυτού κράτους καθίστανται αρμόδιες για την είσπραξη της τελωνειακής οφειλής.

2) Τα άρθρα 6, παράγραφος 1, και 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 92/12/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Φεβρουαρίου 1992, σχετικά με το γενικό καθεστώς, την κατοχή, την κυκλοφορία και τους ελέγχους των προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 96/99/ΕΚ του Συμβουλίου, της 30ής Δεκεμβρίου 1996, έχουν την έννοια ότι οι τελωνειακές αρχές του κράτους μέλους στο έδαφος του οποίου ανακαλύφθηκαν, κατασχέθηκαν και δημεύθηκαν τα εμπορεύματα είναι αρμόδιες για την είσπραξη των ειδικών φόρων καταναλώσεως, έστω και αν τα εμπορεύματα αυτά εισήλθαν στο έδαφος της Ένωσης ως εισαχθέντα σε άλλο κράτος μέλος, εφόσον τα εμπορεύματα αυτά βρίσκονται στην κατοχή προσώπου για εμπορικούς σκοπούς, πράγμα που εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να καθορίσει.